

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Opellik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brűnben: Stern M.

Nyilttér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A szederfa termesztés és selyemhernyó tenyésztés.

(Folytatás.)

Valamint nem szabad a peték kiköltését 18—20° R-nál magasabb hőmérséklettel sietetni, ép úgy tilos, bármilyen zord idő álljon is be, a hőmérsékletet alább szállítani, mert mindkét eset rossz következményeket vonna maga után. Ha a kiköltési idő alatt hűvös időjárás áll be, akkor a hőmérsékletet állandóan azon a fokon tartjuk, a milyen a költőhelyen éppen uralkodik.

Ha észreveszszük, hogy a hernyók már megkezdték a kibuvást, reggeli 7 órákor a petéket angoltüllel borítjuk be és erre dohány módra összeapritott gyenge szederfa-levelet hintünk ritkán. Mivel a kikelt állatok igen élénkek, rögtön élelem után látnak; keresztül bujnak a túll lyukacsain és ellepek a szederfa-levelet. Ugy kilencz óra táján az angol túllt a hernyócskákkal megrakott szederfa-levelekkel együtt a petékről vigyázva leveszszük és az egyik rácsra helyezzük, a melyre megelőzően enyvezellen tiszta papírost terítünk. Ugyanekkor friss élelemmel is ellátjuk őket. Valahányszor új fekvőhelyre akarjuk hozni a hernyókat, egész a harmadik életkorig, mindenkor tiszta papírral fedjük a fekvőhelyeket be, mert a már egyszer használt papír betegségi csírákat tartal-

mazhat. Azokat a hernyócskákat, melyek még ezen a napon megkésve kelnek ki, eldobjuk.

Jól gondozott petékből a hernyócskák 3—4 nap alatt mind kikelnek. Az első három napon kikeltet külön-külön rácsokra helyezzük; az utolsó napon kibujtakat nem nevelhetjük föl. A hernyóknak koruk szerint való elkülönítését a tenyésztés egész ideje alatt szigorúan meg kell tartanunk, mert ellenkező esetben a vedlések és a beszövődés alkalmával munkánk föltölte megnehezülne. Ha a peték olyan dobozokban vannak, a melyekben azokat a szegzárdi m. kir. selyemtenyésztési felügyelőség az egyes tenyésztőknek küldetni szokta, akkor az összeapritott eperfa-levelet az azokra erősített angol túllre szőrjük; különben pedig ugyanolyan eljárást követünk mint az előbb.

Tenyésztő helyiségnek minden száraz, tiszta levegőjű és több ablaku szoba alkalmas, ha az oly tágas, hogy minden 25 gram petéből kikelt hernyómennyiségre 100 köbm. térfogat esik és ha egy belülről fűtő csőrép-kályhája van, mely a beállható szükség esetén a melegítés mellett még légeserét is eszközöl.

Magyarországon, kivált a közép és déli részeken igen előnyösnek bizonyult a hernyókat náddal fedett szellős padlásokon tartani; azért, mert a nádpadlások nappal nem bevül-

nek át tulságosan és éjjelre nem hűlnek ki oly nagyon, mint a zsinidely- vagy cserépadlások. A hűvös éjszakeken a nádpadlások természetesen be kell tennünk.

Kora tavasszal a tenyésztő helyiséget egy tized chlórmentes tartalmazó mézszel jól bemázoljuk, az ajtókat, ablakokat, padlózatot, állványokat és a rácsok kereteit forró luggal megtisztogatjuk, azután pedig bőven vízzel lemosogatjuk. Ha még mindig kételkednénk a tenyésztő-szoba egészséges voltában, vagy ha a megelőző évben az abban tenyésztett hernyók között betegségek uralkodtak, akkor azt fertőtleníteniünk is kell.

Ha ilyen módon gondoskodtunk a tenyésztő-szoba egészséges voltáról, akkor annak berendezéséhez fogunk. Mindenek előtt rácsokat és ezeket tartó állványokat szerezzünk be. Legalkalmasabb rács a 2—3 m. hosszú, egy méter széles lézkeret, melyhez fenéknak nádfonadék van erősítve. Anyai láblát kell csináltatnunk, hogy minden 25 gr. petéből kikelt 35.000 hernyó fölnevelésére 60 m². hely jusson. Egy állványon 4 rácsot is tarthatunk, csak hogy azok legalább 4 dunnyre legyenek egymástól. A szederfa-levelek metélésére külön deszkát és tiszta éles kést tartunk. Hogy a szoba közép-hőmérsékletét minden pillanatban meghatározhatjuk, a helyiségben két hőmérőt foggesztünk föl, az egyiket közel a kályhához, a

TÁRCZA.

Bánatosan

Bánatosan sivit a szél
A rónán,
Barna felleg vonul az ég
Kárpitján.

Bánat vésze dulja, marja
Szivemet,
Fájdalmában előbb-utóbb
Mégreped

Oszlik már a fehégomoly
Az égen.
Szivárványszín pompázik rajt
Ékesen.

Csak szivemen nem foszlik szét
A bánat, . . .
Örömsugárt annak csak a —
Halál ad

Haller Jenő.

„Jól érett.“

— Diákhistoria. —

Irtá: Polgár Géza.

Fehér Gyurka, pelyhedző állu nyolczadista, talentumos fiu volt. Jól tanult mindig s most, az ifúságtól annyira rettegett érettségét »jó« eredménnyel tette le. Tehát »jól megérett.« Szegényke

olyan nagyon örült ennek az eredménynek, hogy azt alig lehetett leírni.

Ezt érezni kell s mi valamennyien, — egyelőre bájos hölgyolvasóm 99%-át kivéve — élvezhattuk azt a főlemelő, kimondhatatlanul boldogító érzést, a mely annak a tudatára ébreszt, hogy mi szabadok, nagyobb, nehezebb tette érettek vagyunk. Velünk nem fognak ezenlul holmi középiskolai professzor urak paczkálni, mi már szabadon cigarettázhatunk, mi nekünk már szabad, saját külön véleményünk is lehet, sőt mi már beleszólhatunk abba is, hogy Mariska szép leány és hogy jó feleség válik-e belőle . . . azaz, hogy pardon; az csak a Fehér Gyurka saját külön véleménye, mert mi többiek a Mariskát talán más néven nevezzük

Ugy bizony, Fehér Gyurka most már komolyan kezdte a dolgot mérlegelni. Ej istenem, hiszen ő már elég érett ahoz, — gondolta, — elvégre a papának szép vagyunkája van, Mariskák is gazdagok lehetnek, mi kell hát egyéb? . . . Hevesen dobogni kezdett most a Gyurka szíve és pedig azt dőltögte, hogy: Szerelem. Igen, igen szerelem kell! És meg lesz az is! Vagy talán már meg is van? És Gyurka kutatni kezdett a »multban.« Ráakadt arra, hogy azért a leányért mennyit kellett szenvednie. Ráakadt azokra a versekre, a melyeket »Hozzá« írt és a melyeket a »Gyuri bácsi«, az a lelketlen iskolaszolga liferált rendszeren az — osztályfőnök urhoz.

Ilyenkor szigorúan megbüntették Gyurkát, de azért ő eltűrte a szenvedést akár csak egy mártír. Tehát nem küldhetett hozzá leveleket, csak látta, nézte folyton és érlelődött, fokozódott benne folyvást a szerelem. Emléke is volt Mariskától; egy névjegy.

Ezt ugyanis Mariska egy alkalommal leejtette lakásának utcazi ablakából és Gyurka így tudta meg a nevét, mert a névjegyben az állt, hogy Mariska. A kis hosszukás névjegy aranszegélyű volt és illatos, tehát nem lehetett másé, mint az övé. És ezt Mariska feltétlenül neki szánta, mert mindig olyankor hajlott ki az ablakon, a mikor a VIII. osztály növendékei között — élőkön az osztályfőnökkel — ő is kijött. Néha megessett ugyan, hogy a Gyurka Mariska arczán holmi borús felhőket látott tornyosulni, ah, de mit tesz az, majd elosztatja ő azokat mihelyt feleségül veszi, a mikor majd magáénak mondhatja azt a szép szöke fejecskét.

Roppant szerette volna Gyurka az utcán látni Mariskát, de ez még egyszer sem sikerült, nyilván azért, mert nagyon szigorúan tartották odahaza Mariskát. Oh de most ő dönteni fog! Igen! Bátorosága, — az ugyan még most nincs, de majd lesz. Elhatározta, hogy felmegy hozzájuk, kitarja Mariska előtt szívet s ha kell, a maturáját; megvallja határtalan szerelmét, a mely egy készült el az utolsó iskolai év harmadik időszaka alatt, mint a hogyan ő az érettségire és ha ott jól megállotta helyét, miért ne tudna ő az élet küzdelmével megbirkózni; ha Pitagorasz, Carnot-t levezeti, miért ne tudna egy gyöngye asszonyt vezetni a karján és az élet utain.

Gyurka tehát elhatározta, hogy mindezt a jövő héten az iskolai zárónappélyek utáni napon déli 12 órákor cselekszi meg. Az nap estére ígérték meg onnan hazulról is, hogy Gyurkának megjelenjen az apja, hogy őt hazavigye.

(Vége köv.)

másikat pedig az ablakközben. Az ablakokra szalmából készült függönyöket alkalmazunk. Ezeket éjjelre lebecsátjuk, hogy a helyiséget az éjjelenként beálló nagyobb hőmérséklet változásoktól megóvjuk. Nappal csak azon ablakokon bocsátjuk le, a melyeken keresztül a napsugarak közvetlenül esnének a hernyókra. Hogy a fekvő helyek tisztogatása ne járjon nagy munkával, erre a célra hálókát vagy pedig átlukogatott papíriveket szerezhetünk be. Akár egyiket, akár másikat használjuk is, mindkét esetben tekintettel kell lennünk a hernyók életkorára, illetőleg testüknek nagyságára.

Ezen berendezési tárgyakon kívül semmit sem szabad a tenyésztő szobában tartani. Szagot árasztó anyagokat megtűrnünk nem szabad. Ez okból lakó vagy hálószobának sem használhatjuk.

A helyiség kellő szellőztetésére nagy gondot fordítsunk, mert mi sem árt meg a hernyóknak inkább, mint a zárt helyiségek fűdelt levegője. A romlott levegőt fűszerek elégetése által javítani nem jó. A tisztátalan levegőt csakis szellőztetéssel javíthatjuk. Inkább szenvedjenek hernyóink egy kevésbé a hidegtől, ez nem árt nekik úgy, mint a rossz levegő.

A szoba padlójának tisztogatását nedves ruhával kell végeznünk. A hernyókat a hangyáktól, egerektől, macskáktól és baromfiaktól meg kell óvni.

A helyiség hőfoka lehetőleg egyenletes maradjon, de 15° R-nél alacsonyabb ne legyen, mert ez már árt a hernyók egészségének. Igen kívánatos, hogy a tenyésztés elején és vége felé a szobában minél magasabb hőmérséklet uralkodjék, mert csakis ezzel siettelhetjük a hernyók gyors fejlődését és így tenyésztésükkel 40—45 nap helyett 28—30 nap alatt végezhetünk.

A hernyók táplálására szolgáló leveleket száraz talajon élő fehér gyümölcsű eperfáról szedjük. A leveleket ha nedvesek, melegék vagy porosak: szednünk nem szabad. Olyan helyen és olyan időben kell azokat szedni, hogy mindezekről mentek legyenek. A nedves és poros leveleket az etetés előtt meg kell tisztogatni tiszta ronggyal.

Nagyon könnyű a levélszedés olyan fáról, mint a milyenek nevelését az okszerű eperfa-tenyésztésnél ajánlottuk. Levelet mindenkor csak annyit szedjük, hogy 2—3 etetésre elég legyen. A haza hordott levelet pedig az etetés idejéig tiszta, hűvös, árnyékos helyen tartjuk.

A etetést a szükség szerint, napjában 6-szor, 8-szor eszközöljük. Enyhébb időjárásnál többször, hűvösebb idő beálltával kevesebbszer etetünk. A hernyó harmadik vedléseig a levelet kezdetben finomra, később szelesebb szeletekre vágva adjuk, mert az ilyen eljárással sok levelet takarítunk meg és a mi egészségi szempontból nagyon is fontos, kevesebb hulladékot kapunk. A negyedik időszakban és az utolsó vedlés után már egész leveleket szórhatunk a hernyóknak.

A hernyóktól el nem fogyasztott levélrészletekből az ürülékkel pár nap alatt egész réteg lesz, a mi rothadásnak indul és a szoba levegőjét megromlítja. Ennek meggátlása céljából, gondoskodnunk kell a fekvőhelyek folytonos tisztogatásáról. A tisztogatás az első időszakban úgy történik, hogy a hernyócskák mellé, az ablak felőli oldalon keskeny szeletekre fölmetelt eperfa-levelet hintünk, melyre azok hamar átmásznak és így nem csak friss eledelhez, de tiszta fekvőhelyre is

jutnak. A többi időszakban is egybekötjük a hernyók etetését a rácsok tisztogatásával oly módon, hogy a reggeli etetéskor a friss eperfa-levelekre fölsált hernyókat azokkal együtt rakjuk át más rácsokra, még pedig kissé távolabbra egymástól, mint a mennyre az előbbin voltak. Az ilyen eljárással nem csak etetjük és tisztogatjuk a hernyókat, hanem egyszerűsítjük rítikójuk is őket. Erre okvetlenül szükségünk van, mert folytonos fejlődésükkel testük méretei is nagyobbodnak.

(Folyt. köv.)

Az apostolok Légradón.

Van-e magasabb, felemelőbb, ideálisabb, istenibb eszme, a mely a megigazulásnak, a megáldott és vérről megszentelt magvaknak biztosabb, nemesebb talajt nyújtani, mint a hit... A hit, a remény és önzellen szeretet, ez az a három finom, de tartós és hatalmas összetartó kapocs, a mely százakat, ezreket, milliókat fűz össze; ez az a kiirihathatlan, kitéphetetlen növény, melynek gyökereit maga az ég Úra plántálta a szívekbe, hogy kisarjadva, dus, egészséges és nemes gyümölcsöt teremjenek; ez a 3 eszme az a megdönthetetlen, megtörhetetlen kőszirt, a melyen az antikatholicizmus átkos törekvései, hiú erőlködései úgy megtörnek, mint a dagadó tenger rengő hullámai; ez a 3 eszme az a hatalmas palladium, a mely minden ellenségeskedésnek útját vágja és a mely alkotmányos életünknek, boldog existenciánkunk sarkalatos pontja, erős bázisa.

Ezt a három dicső eszmet hirdették városunk templomának falai között. Apostoli buzgósággal, lankadatlanul, színet nélkül. Valamint égi, fenomenalis mysticismus, fenséges páthosz, isteni ihlettség nyilatkozott meg a két missionarius szavaiban.

Dörgő stentori hangon, körülvéve a magasztosság arany zománczával, lebbent el a szó ajkairól.

Kérték, intették, buzdították, felszólították a kath. vallás híveit. Felhasználták a rábeszélés és megindítás minden eszközeit, hogy hassanak a népre, a mely megingott erkölcsi alapon állt s a mely az erény egyedül üdvözítő erényétől messze elbolyongott s a hűn tertőjéhez, az erkölcsi, a morális bukáshoz oly közel állott. Szükség volt kétségtelenül oly faktorokra, oly egyénekre, a kik hivatásuk tudatában szívvel-lellekkel, meggyőző erővel csepegtessék az elkorcsosult, elfajult és érzéki élvezeteket hajhászó nép lelkébe az igazság, az egyedül üdvözítő hit szent eszméit. »Az istenfelelem a bölcsesség kezdete.« »Szeresd felebarátodat, mint tennemagadat.« »Apaga Salanas.« voltak azon főpontok, a melyeket megbeszélés, magyarázás tárgyává tettek. Különösen Miskov rendfőnök tudott a népre hatni. Kellemes, csengő hangja, méltóságos megjelenése s e mellett sympathikus, vonzó külseje, könnyed gestusai, az érzelmek skálája, a mely arcz kifejezésével harmonikus volt, erős, következetes logikája, fokozásai, megdönthetetlen argumentumai — s a kereszti; ezek voltak azon tényezők, a melyek a sikert biztosították számára. S bár lelkében viharos érzelmek és indulatok tomboltak, ajkai körül az a jószágos, bizalmat gerjesztő mosoly mindig ott játszadozott pajzánu.

Nem demosthenesi ékesszólás volt fegyvere, hanem az egyszerűség, keresetlenség, a mely az előadást oly közvetlenné teszi s a mely az embert a szónokhoz oly közel hozza.

Midőn f. hó 6-án este tartotta első praedicationját, a midőn eredményes működésének e városban kezdetén állott, alig volt néhány ember s másnap már alig tudott helyet adni az anyaszentegyház az ájtatos hívők tömegének. Őt napig hirdették a fényes eszméket s ez alatt az 5 nap alatt beférköztek mindenki szívébe s midőn f. hó 11-én bucsut vettek, a midőn itten való missiójukat befejezték, mindenki szemében könyg csillogott, a melyet nem sokára hangos zokogás váltott fel...

Ők elmentek, de a szent ígék itt maradtak a lélek édenében, beoltva mélyen, kitörülhetetlenül s ha tövises pályán kell is küzdeniök is, legszebb s legmaradandóbb emlékek az lesz, ha eszméiket diadalra vezetik s elmondhatják nagy Eötvösünkkel: »Eszméim győzedelme, legyen emlékjelem!«

Haller Jenő.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XIV évfolyam 3-dik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjakkal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. Tisztelettel

a kiadóhivatal.

— **Ő Fensége Lipót Salvator** főherceg f. hó 12-én a délelőtti 11 órákor jött varasdi személyvonattal (külön szalonkocsiban) Zágrából több heti tartózkodásra városunkba érkezett. Ő fenségét a pályaudvaron a politikai hatóság részéről Kolbenschlag Béla főszolgabíró díszmagyarban, a csáktornyai helyőrség részéről Micsievicski Román dzsidas-kapitány fogadta. A főherceg csáktornyai tartózkodása alatt a grófi tisztlakban foglakni. Tiszteletére több középületre kitépték a zászlót.

† Szele Ignác.

Egyikét azon kevés még élő muraközi lelkészeknek kísértük ki e hó 13-án a drávasárheli temetőbe, a kik még a régi jobb időkbeli valók s ahhoz a gárdához tartoznak, a kik a múltban s úgy a jelenben is — sokszor nehéz viszonyok közt — soha egy pillanatra sem engedték magukat ellántortani hazafias gondolkodásuktól, daczára a Zágrából jövő befolyásnak. A megboldogult abban az időben került Muraközbe, mikor kivétel nélkül minden lelkész egyformán remélte a Horvátországhoz csatolt Muraköz jobb jövőjét. Kortársaival együtt megérte a visszacsatolást, de megérte azt az időt is, a mikor nem egy izben volt kénytelen kifejezést adni a mai viszonyok fölötti nem tetszésének s hazafiúi aggodásának. Csak egy hónappal halála előtt is lapunk egyik tudósítója előtt elkecserevedt panaszkodott, hogy hányszor csatlakozott pártfogójainak hazafiságában. — Szele Ignác (családi nevén Szelestyei) Nagy-Kanisán született. A zágrábi szemináriumból kikerülve, Horvátországban kapott kápláni állást. Itt érte a szabadságharc kezdete s ő szíve vonalmát követve, ott hagyta helyét, hazájába jött s mint tábori lelkész szolgálta hazáját. A szabadságharc leveretése után az osztrák hadseregbe soroztatott s 1856-ig mint tábori lelkész szolgált gróf Festetics Tasziló ezredesnek Olaszországban fekvő

huszárezredénél. Ezredesének pártfogása és ajánlata következtében gróf Festetics György mura-szl-mártoni plébánosává nevezte ki 1856-ban Hunyady Imre elhunyt plébános helyére. Még Szt.-Mártonban cz. kanonokká, esperessé és alsó- és felső-muraközi egyh. tanfelügyelőjévé nevezte ki Mihajlovics érsek, kinek megbízott embere volt. 1879-ben a dráva-vásárhelyi plébániát nyerte el, a hol egész haláláig működött. A megboldogult több nyelvet beszélt, világlátott, magas műveltségű és olyasott ember volt s mint jó hazafi s jó gazda köztiszteltnak örvendett. — Temetésére, mely e hó 13-án ment végbe a felső-vidéki lelkészkar teljes számban megjelent, az alsó-vidékről és Horvátországból is számos lelkész jött el; nagy számban volt képviselve a kerületi tanítói kar is. Csáktornyáról a főszolgabíró, az uradalom részéről a tisztartó és a főszámvevő, az áll. tanító-képezde és az áll. polgári iskola igazgatói, sat. ismerősei és tisztelői Dráva-Vásárhelyről a képviselő-testület, értelmiség, tanulóserg s a fárabeli nép nagy sokasága vett részt a temetésen. Az egyházi szertartást Kecskés Ferenc esperes plébános végezte Schád István ker. tanfelügyelő és Gáspárlin Mihály cz. szentszéki ülnök segédlete, valamint többi megjelent lelkész-társai segédkezése mellett. A temetést megelőzőleg d. e. 9 órakor gyászmise mondott. Az elhunyt rokonsága által kiadott gyászjelentés így hangzik: Mélyen szomorodott szívvel jelenítjük, hogy nagyságos és főtisztelendő Szele Ignác zágrábi cz. kanonok és volt felső- és alsó-muraközi egyházkerületi tanfelügyelő, felső-muraközi esperes és dráva-vásárhelyi plébános ur folyó 11-én délelőtt 7 órakor, életének 76-ik évében rövid betegség és a halotti szentség ajtatos felvétele után az Urban elhunyt. A boldogultnak hült telemei folyó hó 13-ik napján délelőtt 10 órakor fognak az ilteni sírkertben örök nyugalomra tétetni, — az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 13-ik napján d. e. 9 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatónak bemutatlatni, melyre a rokonok és ismerősök tisztelettel meghívattak. Kelt Dráva-Vásárhelyen, 1897. évi július hó 12-én. Béke hamvaira! A rokonság.

— **Poszilovics Légrádon.** F. hó 14 és 15-én időzött városunkban, az érsek 6. exc. szerdán d. u. 6 óra 20 perczkor jött Kotorból fényes kísérettel. A templomban Gadó M. plébános üdvözölte. Az áldásosztás után Ó nagyin, a plébánialakba ment. Este a tüzoltóknak szerenáddal tisztelte meg, amit az érsek megköszönt. Másnap reggel 7 órakor 6 pontifikált egy kanonok és titkárja celebrálása mellett. Majd megtekintette az iskolákat és 10 órakor kezdetét vette a bérmálás, a mely egy óra mulva véget ért. Fél 12 órakor a képviselő-testület tisztelgett nála. Kovács Gy. jegyző, mint szónok üdvözölte. Délután 5 órakor a Rákóczi induló dörgő akkordjai mellett vett búcsút mező-városunktól, a mely megnyerte tetszését. Az ünnepély minden politikai jellegét nélkülözte.

— **Kinevezés.** A zala-egerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság Horváth Antal az alsó-lendvai adóhivatalhoz díjtalan gyakornokká nevezte ki.

— **Az ez évben tartandó czéllovési gyakorlatokban,** melyek f. hó 13-án Lipót Salvator főherceg jelenlétében kezdődtek meg, részt vesznek a károlyvárosi, eszéki, zágrábi és sziszeki tüzérség. Az éles tölényekkel megtartandó gyakorlatok 4 héti fognak tartani.

— **Szüli gondatlanság** folytán július 8-án Flujhar Ignác stridói szabómester 4 éves Magdolna nevű gyermeke, a harmok részére és házi szükségletre felfogott hegyoldali vízmedenczébe belefullt. A hivatalos vizsgálatot Szalmay I. szolgabíró,

Szeghő Hugó albiró, Schwarz Albert dr. csáktornyai városi orvos és Viola Vilmos dr. stridói helyettes körorvos ejtették meg.

— **Halálozás.** Tóth Lajos helybeli posta- és távirtdafőnök legkisebb gyermeke Kázmér, 6 hetes korában, e hó 9-én elhunyt. Nyugodjék békével!

— **Villámütés.** A múlt hét folyamán Kerekhegyen Ples Ferenc házába a villám beütött és azt teljesen elhamvasztotta. Az épület nem volt biztosítva.

— **A huszárok Légrádon.** Folyó hó 13-án érkezett Légrádra a pécsi 10-ik honvédszázad, terepvizsgálás céljából az ezreddel egy tábornok és sok tiszt érkezett. 15-én folytatták útjukat N.-Kanizsára.

— **Vizbefúlás.** Selkó Katalin mura-szombati illetőségű 22 éves aratónő f. hó 10-én Örségen fürdés közben, vizgázatlan-ságból az esőzés következtében összegyülemlett lécsába fulladt. Szalmay József szolgabíró és Schwartz Albert dr. által foganatosított vizsgálat a véletlen szerencsétlenség esetét állapította meg.

— **Budapest — Páris.** Ez a czime egy igen érdekes társas kirándulási vállalatnak, amely az 1900. évi párisi világkiállításra való tekintettel alakult. Az előttünk fekvő prospektus alátáit: Dr. Molnár Viktor és Bárdossy Jenő miniszteri osztálytanácsosok, dr. Várady Antal és Sturm Albert írók, K. Jónás Ödön és Urányi Imre országgyűlési képviselők, dr. Gerenday György és dr. Barthos Andor miniszteri titkárok, K. Kovács Gyula kir. tanácsos, dr. Schubert Emil t. bíró, Igmándy Mihály biztosítóintézeti főhivatalnok és a vállalat tervezője Somogyi Nándor mint igazgató. A prospektusból kiemelendő a következő: A részvételi jegy ára 250 forint, a kirándulás tartalma 14 nap, a párisi tartózkodásra magára 8 nap esik. A vállalat, mely jövedelmének jelentékeny részét a vallás- és kereskedelemügyi miniszternek kulturális célokra rendelkezésére bocsátja, a résztvevőket teljes szabad utazásban, kényelmes lakásban, uri ételmezésben és mindenféle szórakozásban részesíti és minden szükségleteikről annyira gondoskodik, hogy a részvételi jegy mellett egyéb kiadásuk alig lehet. A prospektusnak legérdekesebb része az, hogy a részvételi jegyre már e hóban megkezdhető a részletfizetés, még pedig havi 8 forint részletekben a Budapest Belvárosi Takarékpénztárnál. *Csáktornyan előjegyzéseket elfogad és részletes felvilágosításokkal szolgál Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedése.*

— **Budapesti gabonatözsde.** (Reich Jenő és társa heti jelentése.) A hét időjárása tartósan száraz és a hőmérséklet nagyon magas volt. Aratási eredmények többnyire ki nem elegendők. A külföldön az aratási kilátások szintén rosszak. — A külföldi piaczok üzletmenete csendes, az árak alig változtak. — Nálunk az üzlet szilárd. A vetések állása felől beérkező kedvezőtlen hírek az árak emelkedését eredményezték. Az üzleti hét részleteiről a következőket jelentjük: Buzairányzat igen kedvező maradt s az árak 20 krral emelkedtek. A forgalom szűk korlátok között mozgott és összesen 90.000 mmra rug. A heti hozatalok 101.000 mmra rúgnak. Rozsot gyengén kínáltak, fizettek 6-60—6-75 forintot. Árpa változatlan maradt. Eladtak 3000 mm-t 4-80—5-10 frton. Zabért 5-60 frtot fizettek. Tengeri nagyon szilárd; ár 3-85—4-45. — A határidő-piacz megtartotta szilárd jellegét és a buza, nemkülönben a rozs tekintélyesen emelkedtek.

Keserű mult, édes jelen.

Holdvilágos csendes este
Járok-kelek elmerengve
Gondolatom multban szárnyal
Nem törődve a világgal —
— Boldogság az élet nekem:
Keserű mult, édes jelen.

Fel-felnézek — fel az ég
Istenemet arra kérve:
Multam fájó emlékeit,
Szívem maró gyötrelmeit
Távotzassa — hadd felejtsem!
Keserű mult édes jelen.

Hiszen multam minden percz
Keserűség kin tengere —
S most a mikor boldog vagyok:
Örömeim olyan nagyk,
mint a multban szenvedésem —
Mért nem hagytok békét nekem?
Keserű mult, édes jelen.

Farkass Károly.

Parasztbecsület.

Hull a zápor a fűzre.
Sűrű köny a két kezemre.
Az én rózsám zokog rajta.
Engeszteli, csokolgatja.

Gyöngé nádszál . . . elingatták,
Azután a szélre hagyták.
Most már ismét ide hajlik.
Ide a hol úgy nyilallik.

Csitítgatom, simogatom,
Galambomnak hivatogatom.
Had' muljék a zokogása,
Azután a jó ég lássa.

Jó ég lássa, tegyen róla.
Legyen is a gyógyítója.
Balzsamot tán nekem is ad
Valahol egy igaz virág.

Jékey Aladár.

Vitéz kutyám.

Vitéz kutyám, Vitéz kutyám!
Miért ugatsz olyan furcsán?
— Azt tudom, hogy két este már
A ház körül idegen jár
Ha kinézek — udri füles!
Menhelyet ad a zöld fűzes.
— Fialat, szép a menyecske. —
Ezt csicsérgi künn a fecske
Bárany felhő van az égen,
Bujkál közte a hold szépen.

Vigyáz, vigyáz Vitéz kutyám!
Éjfel előtt, éjfel után —
Veres nadrag, kik atilla,
Nyulánk karcus, fess dalia
Kacsingat be az ablakon —
Emmiatt én nem nyughatom.

— — — — —
Kinyillik a zsalus ablak —
A szív dobog — a száj hallgat.
Bárany felhő van az égen,
Bujkál közte a hold szépen.

Farkass Károly.

Felelős szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF**
Segéd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischer Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštajē 10 kr

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Kapucin.

Glavna stvar ove pripovesti, bolje rekuć, istinskog događaja je ta, da glavna osoba i danas živi i ja ju lično poznam.

Bilo je oko godine 1680., kad su se dva mlada gospona željeznicom u I. klassi vozila. Bili su to prijatelji, koji su baš iz jezuitske škole u Feldkirchu, gde su bili u institutu, domov putovali. Svaki od njih je mogel osamnajst godina star biti, kak su to navadno oni, koji osmu školu dovrše; jedan od njih je bil grof Leo Simmern a drugi barun Eduard Brandenburg — (imena su izbilja prava i neka se slobodno dotična osoba čete u ovoj pripoviesti, pošto je sve prava živa istina). — Obodva su bili sini uglednih i bogatih plemenitašev. U Leonovem licu je ležala nieka duboka ozbiljnost, prije nekoliko mjesecih mu je otec umrl.

Leo je baš bil na rekreaciji doma, kad mu je ota, koj je bil komaj pedeset i osam godina star, kaplja udarila i to ga je tak potreslo, da je od onog vriemena već od prije ozbiljan mladić još ozbiljniji postal. Obodva prijatelja su se putem u vagonu o proboravljenom životu u institutu, o dvoršenom izpitu zrelosti i o svojih professorih, kojim su naši obodva putnici bili ljubnici, jer su bili uvijek dobri i čedni dijaki.

»Znaš ti Eduard« — pričme grof Leo — »da nije mojega pokojnoga ota uvijek zelja bila, da ja juš studiram i da diplomat budem, ja bi stupil med jezuite. Dan današ-

nji je katoličkoj cirkvi potrebno mužev, koji iz ljubavi prama Bogu sviet ostave i njemu služe. Pak kaj hoćeš? Jeli nisu jezuiti kinč znanostih? Jeli nisu njihova diela povsud visoko štovana i po njih pisane knjige najradje citane?«

U tom tonušu je Leo dalje govoril, dok nedojde vlak na postaju, na kojoj se je malo duze stalo i obodva prijatelja izidu iz svog vagona na Perron, za da se jedno malo razgibiju. Iz vagona III-a klasse izide isti hip i jedan kapucin, koj je onde imal na drugi vlak čekati, kojim će se drugim putem med brdine u svoj kloster odvesti. Siromaka bosoga kapucina su putnici onak preko pleć, zahičeno gledali, dapače jedna putnica, po svoj prilici englezkinja, reče proti svojoj prijateljici: »Ah, pfui, ov strašen kapucin!« — tak glasno, da su po Perronu šetajući čuti mogli. Leo ju je široko i začudjeno poglednul, a ona je zasramljena otišla dalje.

»Nebi ti hotel kapucinom postati?« — zapita ga Eduard.

»Nebi« — odgovori Leo odlučno — »ktomu mi gjejernost manjka«. I kad ga sad Eduard začudjeno pogleda, veli on dalje: »Jezuita se boje te ga netrpe, jer je on u svietu svojom znanostum i nčenostljum na toliko prevažan, da nemre svaki šnjim u borbu stupiti, pak se ga zato boje i netrpe ga. U tom nestoji nikaj ponizavajućega, nego još dapače glavu visoko nosećega. Kapucina pako sviet jednostavno prezira, poletava;

njegovo dobrovoljno siromaštvo i ljubav na poniženja, preziranje, je pred očmi svieta bedastoća i on to nemre dokučiti, da bi kapucin imal kakovu svrhu, kakov cilj. Sviet ga drži za čovieka, koj je ovde bez svrhe, bez cilja i nepotreben lienjak, anda jedan zvišega član čovieanstva. Za ovo držan biti pak sam odviše svietovnjak«.

Deset godinah je prošlo! — U jednoj bogatoj sobi stoji grof Leo i nepomično gled pred se na pod, videti je, da je mislju vrlo zadobljen. Niti nije čudo, da je tak; baš ov hip ga je njegov brat Egon tu ostavil odkrivši mu, da sutra ima amerikanski dvo-boj. Amerikanski dvo-boj pak je nekaj najgadmjega, kaj se je samo znajti moglo, jer to niti nije već dvo-boj, u kojem se more na okretnost računati i u kojem more protivnik samo ranjen biti, nego amerikanski dvo-boj je, gde se vleće izmed dveih kuglicah, od kojih je jedna biela a druga črna, koj onda onu črnu iz torbice potegne, on se mora u stanovitom vriemenu sam ubiti. Pravi kršćenik neima rieči za ovu modernoga poganstva zabludnost, koja ako i riedko ali ipak se negda dogadja.

Leo je u školi po jezuitih bil kakti vrli katolik odgojen te nije nikad svoje kršćanske dužnosti u cirkvi i izvan cirkve zanemarival, brata svoga je iskreno i brafinski ljubil, a sad je moral čuti iz njegovih ustah, kakovoga strašnoga grieha hoće počiniti, najmre ili bude samobojca ili bude

Z A B A V A

Moja kći i moj imetek.

(Dalje).

Mesec dana posle toga prizora slavil se je pir mladencah. Godinu dana kesneše bila je gospa Pales kuma, a druge godine bil je gospon Pales kum, a nakon tri godine bil je stari Bračni par roditelji deca vu lepoj hižici.

Rekel sem vam već da je gospon Weller bil graditelj, ali pove mlada — žali Bože graditelj od svih umjetnikah za stalno su arhitekti najnesrećneši.

Pesnik more, da bude siromaški, kajti zato on hoće, najti navék pero, da napiše kakve stihove.

Muzikaš najde izpruganoga papira, da opiše svoje gosle.

Slikar najde komad platna, na njega hiti svoje misli, i t. d.

Ali silno kamenje velike granitne stupove jezero i jezero cigla pak prikladno zemljišće, to sve lahko nedolazi. Hiže se ne grade od zabave, on se je razumil vu um-

jetnost, ali nije imel gradiva, daju izvodi, njegove muštrije bili su ljudi, koji su samo dolazili, da njim popravi kakov stari raztrgan zid, ili prebije vu njega oblok, vu kratko bila je to krparija. Njemu je to bilo kak neznanom lečniku, kojega zoveju samo kod menjših bolestih, jer se nenadjaju velikoj plaći.

Njegov imetek je sastajal, kak znamo, kaj mu je donesla njegova supruga, i imel je još nekaj svojega, tak, da su mogli živet kakti i mučni ljudi.

Umjetni covek, koj je znal kaj je ljepo, mnogo stoji penz ljubiti ono, kaj je lépo.

Umjetnička putovanja upravo je dužnost za umjetnika. Mali put od mesec dana po gorjoj Italiji ne košta vnogo.

Ali ništa neuništi covek toliko, kak ono, kaj malo košta. —

Uvažimo li, da je mladoga umetnika upravo očarala njegova supruga, koja se je morala elegantno nositi. Onda je pomnjivo, da su oni vu drugoj polovoni ni svakoga letnog fertalja dolazili vu škripec — koji je pretil, da će razrgati srce gospe Pales.

Te je uzražival čitavu poplavu prošnja i prigovora, koji su se sipali na glavu gosp. Palesa.

Prijatelj, zaklinjam se, da njim podvostučiš miraz. Od loga ču se čuvati, odgovori gosp. Pales, ja česlitam vam sebi, kaj sem došel od onoga zaključka. — Moj je sustav predober, pak nećem, da ga srušim. Kako ti more, da podnosi srce, gledajuć nju vu onakovoj nepriliki.

Tako: Dakle je opet vu škripcu stroš noti je to dragi moj prijatelj. — Stem bolje, moj zet hoće barem natajati vekšim marom, da steče mušterija.

Ali kad nemore, da njih najde. Opet novi razlog, nek nekaj napravi, kak bi njih mogel najti.

Imali su puno troškova zadnje vreme. Da sigurno za same gluposti.

Sad je gospa Pales počela gorko plakat. Na to ce njoj njezin muž gosp. Pales: umiri se, draga moja žena, pak daj, da drugač govorimo, i to pametno. Rećimo, da sem njoj dal pred četiremi godina mi još sto jezer forinti. Kaj bi sada bilo? Kaj bi bilo začne gospa Pales genutljivo? Bilo bi, da ona nebi morala ove četiri godine oškudivati i stradati. Dozvoli draga, dozvoli — meni se čini o . . . tebi se čini? Pa dobro hoćeš li da ti rećem? kako je kod njih.

imal ubojstvo na svojoj³ duči, kakovu najma kuglicu potegne, jeli najme črnu, te se bu imal sam ubiti ili mu protivnik izvleče črnu, kojega će tim prisiliti, da se on ubije. Na svaki način strašno!

Akoprem na to cijeloj stvari je bratov protivnik bil kriv, jer on je bil, koj je grofu Egonu nanesel uvriedu i koj je tim oblatil cijelu grofovsku familiju, ipak zato bi Leonu bilo dragče, da ta nekršćanska duela surovost izostane. Ves uzbunjen pograbi škrljak te izide iz sobe, od ovud na ulicu i jer mu je u nemiru sve pretesno se činilo, sve dalje, dok je bil iz varaša vani na prostoru, gde je mislil je, da bu laglje dihal i da mu bude srcece pomanje u prsil tuklo.

Na kraju varaša je bila mala cirkvica i kad je do nje došel činilo mu se je, da mora nutar stupiti. On se u tom domisli, da se u toj cirkvici čudotvorni kip majke božje nahadja. Mozbit bu ona u toj stvari hotela pomoći? — I on stupi u cirkvicu.

Pred oltarom Majke božje klečalo je puno pobožnoga puka i Leo se poklekne — (dragi moji čevci, vi morate znati, da ja ovu pripovest ovde onak pripoviedam, kak sam ju iz ustah samoga grofa Leona čul pripoviedati) — Leon se anda poklekne i prične zažgano moliti, a kad je bil molitvom gotov te gore poglednu, opazil je, da polag njega jedan kapucin kleči i položno moli. —

«Častni otac» — prisaptne mu Leo — »molite za jednu siromašku dušu, koja ide u svoju propast».

Kapucin pogleda govorećega te mu odgovori: »Budite uvieren, da ču zažgano moliti.»

I Leo sad pričme još pobožnije moliti a u tom mu se je čin, kojega mu brat hoće počiniti, još odurniji videl i on je pri tom došel do zaključka, da kaj je to, napadnuto poštenje vmertelnoga čovieka, proti prekršaju zapovedi vekivećnoga Boga?

Polag Leona je klečal kapucin, koj je pokoru i prezir dragovoljno na se vsel. On druge časti nepozna, kak svojega zveličitelja slediti, Prost od svih svetovnih vezah, koji bi ga na radosti svieta kapčili, nosil je taj redovnik vidljivo on mir na svojem licu i

u svom srceu, kojega sviet dati nemre, te mu je bilo videti, da je svaki hip pripravan bez straha smrti u oči gledati, siguran viećnog blaženstva.

U tom hipu se uzrujano Leonovo srcece umiri te mu se je činilo, kak da mu je kakov veliki trh, koj ga je k zemlji tiskal iz ledjah doli vzet, i on zdehne: »O sveta Mati božja podieli mi tu milost, da toga dvovoja s mojim bratom nebude a ja Ti aldujem moj život i hoću kapucinom postati. I time je zagovor cil učinjen.

Još dugo je tu ves skrušen u molitvi klečal te je počutil, kak je nieki mir u srcece mu vlezal.

Kad se je drugi dan u jutro, poslie nemirnog sna, Leo probudil, stupi u njegov poslužnik u sobu te mu javi, da mu je brat grof Egon ove noći zbetežal a sada leži u štrašnoj vručici. Dvoboj anda nije se mogel obaviti.

Deveti dan poslie toga je grof Egon na typhusu umrl, naravski da je prije smrti bil sv. sakramenti umirućih providjen; njegov zadnji pogled je bil na razpelo, koje mu je po kršćanski odhranjeni brat Leo stisnuo u ruku; na zadnje se je bratu izpričal te mu za svu izkazanu ljubav liepo zahvalil. Tam na drugom svietu je tekak videl zamašaj Leonove bratinske ljubavi.

* * *

U jednom poznatom romarskom miestu u Bavarskoj, ne daleko od Rosensteina, baš nekak u sredini med našim Solnogradom i bavarskim Monakovom, kam svake godine i na hiljade pobožnih prošćenjarah putuju k Majki božjoj, kak n. pr. pri nas na Bistrici, nahadja se kapucinski kloster (posliednji krat sam onde bil pri obedu, kakli putnik, dne 25-a septembra 1892.). Pater provincial toga reda stanuje u tom klostru. On je visokog liepog tiela, koje se u hrdjavoj kuti još više vidi, njegovo plemenito lice ima miešta ugodnoga u sebi, ali i nosi znaumenje nutaraje boli na sebi; akoprem je lice videti više mladjega nego starijega čovieka, lasi su ipak skroz siedi. U spomenku šnjim sam došel do zaključka, da sam bil šnjim

conscsolarec, samo što smo na raznih zavodih, on na gymnazii u Feldkirchu a ja u Varaždinu školu pohadjal.

Taj pater provincial, koj se je taj kloster za svoje stanovanje izabral je grof Leo. Njega u okolici skoro za svetca drži. Jedan pater istoga klostra mi je povedal, da se u adventu i korizmi više krat dogodi, da se pater provincial u jutro rano sedne u spovedalnicu a večer tekak dojde u refectorium, gde kupicu mlieko izpije i to mu je za cijeli dan sve jelo bilo, sve ostalo vrieme je sprovel u spovedalnici.

Em. Kollay.

Politički pregled.

Nj. Veličanstvo šultanu. Novine »Pol. Corr.« daju na znanje sljedeću notu: »Kako doznajemo. Njegovo je Veličanstvo šultanu s pozivom na ponovni priobčaj, kaj ga je imal njegov poklisar glede izpravko tesalske medje podnesti ministru vanjskih poslo, upravil brzojavku Nj. c. i kr. apoštolskom Veličanstvu, apelirajući na susjedno-prijateljske osjećaje kralja glede povoljna prihvatila onih predloga Nj. c. i kr. apoštolsko Veličanstvo odgovorilo je na ovu izjavu najsrdačnijom brzajavkom, u kojoj naglašava, da mu upravo iskreno i lojalno prijateljstvo prema šultanu, na koje se on punim pravom pozivlje nalaže, da mu kako u njegovu interesu, tako vu interesu njegove države savjetuje, neka kaj prije sklpi mir s Grčkom na onom temelju, kaj su ga jednoglasno predložili poklisaru vu Carigradu.

Poluslužbene novine »Wien. Abendpost«, reproducirajući ovu notu »Pol. Correspondenz«, iznosi originalni francezki tekst previšnje depeše na šultana, koja glasi u doslovnom prevodu:

»Iskreno i lojalno prijateljstvo, što ga prinosis Vašem Veličanstvu i na koje se ono punim pravom pozivlje u sadašnjim prilikama, nameće mi dužnost, da Vam savjetujem vu interesu Vašem i onom Vašega carstva brzi zaključak mira sa Grčkom na osnovi uvjeta, što su h stvorili poslaniki vu Carigradu.

Pogranična linija, opredeljena komisijom

Kada sem bila pred osmimi dnevi pri njih na obedu, pak da vidiš, njihovo siromaštvo hranu. Jedne jedino pečenku, nekaj s oćiva, a nikakvoga sladkoga jela. Bedna dećica! A kada se vratim doma, pak vidim, kak se ti hraniš, — to su pečeni kopuni, tu su svakojake poslastice i svakaka druga dobrotu. —

Ej draga moja, čovek ostavi s vremenom. . . .

U kratko to mene sve boli, meni je gorke svaki zalogaj, rekue gospa Pales.

Meni nije, ja se s gražam, kad pomislim, kako smo mi odvratni. Žena — —! Žena! samo mir, ali da se vratimo na prvleše pitanje, od koga si se ti udaljila. Poslušaj me, kaj ti hoćem reći. Denes je 15. november, naša kći, naš zet, njihovo dvoje dece, njihove dve služkinje su ovde na našem od 13-ga septembra, dakle tri meseca i 2 dana, oni nemislju s decom i s služinčadi krenuti, odavle do 20-ga decembra, do dana, — kada mi odavle podjeme. . . . Dakle ti im prigovarjaš njihov boravah ovdje? More biti, hoćeš je još tužiti, da te oni pune stoje? Možda hoćeš i o tom, kak bi njih odavle pregonil? Da bude i kaj dalje od mene? Oh ja vidim,

da ti mene još nepoznaš. Sad krikne gosp. Pales neuztrpljivo! Daj mi, da govorim i slušaj moje razlaganje. Zakaj je naša kći i vzet ovde već 3 mesec i dva dane, a zakaj hoće ovdi ostati do 20-ga decembra? Lepa pitanja, dragi muž! Zato jer nas ljubiju . . . jer su uvereni, da nam je to drago . . . Jer imaju srca, pak su nam zahvalni . . . u kratki radi toga, kaj nesu onakovi, kak sem ja zar ne? Sada se nasmije gospon Pales.

Tada stupi k svojoj ženi i reče njoj: draga moja, daj da te zagrlim! . . . ja te milujem, jer si još navek kano da si šest-najst godina stara, zato još navek dobro stalna, poverljivo, lahko verno bitje, koje sam ovako radostno k hiži povel.

Kako stalna poverljivo? zapita gospa Pales uvredenim glasom. Zar možda nesu takova i naša deca?

Ali draga žena! oni su možda bolši, nego ti misliš, no, nemoj se utvarati, da tvoje kći s lepim licem, koje rado pokazuje i tvoj zet. Sa umjetničkim osnovami ostavlja ju. Paris za prvih zimskih dana, kad započimlju zabave, radi toga, da moreju s menom igrati partiju tardl. Ili da s tobom čavrljaju. Dakle kaj te razlog tvojemu sudu,

da su još ovde? Naša deca voliju ili radi ovde boraviju, da njim malo, da njim malo odpoćine njihov novčar ili budjelar.

Ah — nesretnice, kak si mogel takovoga kaj pomisliti, reče gospa Pales.

Sad će s mešlivo gosp. Pales. Ja se ne srdim radi toga na njih, niti njim spoćitavam i zlostavljam, nezahvalnost ili ravnodužnost, nego sem uveren. Kad-kad bi oni mali 15 jezer na godinu, da nas nebi tak trajno i srdačno ljubili, nego sada s 7 i ½ jezer na godnu. Ja na priliku nepoznam niti jednoga zeta, kaj bi bil sličan našem. Čovek nemore, da bude odaniji i oprezniji od njega, neima toga goda, kada se on ne seti mene. I ti misliš, da on to dela obzirom na probitek . . . o ne, ne! Dragi žena! ne dela se to vu samim probitku, nego v dvostrukom probitku nekaj iz prave ljubavi, a nekaj iz mudrolije, naj ti misliti, da on nezna računati. Prestani okrutni čovek ti sve presudjuješ tak hladno, tko tak sudi, mora da i goji takove misli, reče gospa Pales.

(Drugi put konec).

Sastavil: *Perger József.*

vojničkih attaché-a, odgovara načelu stratičke rektifikacije, poprimaljene najprije od Vašega Veličanstva, i sačinjava sa ostalim uvjetima mira, maximum koncesija, priznatih kak moguće po koncertu velevladi, koji, stalan i jedan u svojim zaključcima, nastoji, da stvori stanje stvari, koje će Evropi zajamčiti stalen mir i poredak.

Molim anda Vaše Veličanstvo, da Moje savjete uzme u ozbiljno razmišljanje i uzimam tu priliku da Vam ponovim izražaj Mojih osjećaja visokog poštovanja i iskrena prijateljstva.

Magjarska. Pred par dnevi po poldan, bilo je u ministarskom predsjedništvu u Budimpešti ministarska sesija, kojoj je prisustvoval i minister a latere barun Josika.

Obstrukcija, u koju su se popust austrijskih Njemaca ugledali i magjarski Košutovci, traje već punih 26 dana. — a ne ima joj kraja, niti se more znati, — kada će se svršiti. Danas se faktično više ne radi o §. 16. kaz. post. niti o sladornih premijah, već o pobjedi ili porazu obstrukcije. Vlada posve dobro shvaća situaciju i odbija danas svaku nagodbu s opozicijom, jer kad bi ona pristala na koncesije, ne samo da bi stvorila pogibeljen precedens, nego bi podredila parlament volji manjine ter bi odgovorni ministri bili izloženi terorizmu nekolicine vikača. Namjera je vlade, da pusti opoziciji, neka upotrebi i izrabí sva sredstva obstrukcije. — pak tako moremo biti pripravljeni, da će se bezkrajni i prezmisleni govori nastaviti još neko vreme.

Knez-primas Vaszary uputil je odbor petorice, koji rukovodi pripravne poslove za katolički kongres, neka produlji termin za uvid u izborne listine do 12. o. mj. i onda reši vse reklamacije. Izbori sami obaviti će se stopram mēseca septembra.

Italija i Vatikan. Talijanski senat razpravljaj je preključer proračun ministarstva za pravosuđe. Minister pravosuđa Costa tom je prigodom replicirao na primjetbe nekih govornikah, koji su se taknuli odnosa između kraljevine i Vatikana. Po njegovu mnenju vlada se nije nikada varala ni glede pokusa za sporazum, niti glede stanovitih represalija. Obedveju bi bilo zahvan. Vlada ide za tim, da stvori takov položaj, koji dopušta, da se spomenuta pitanja razpravljaju i stvori uvjerenje, da su talijanska prava neoboriva. Vlada drži, a snjom i drugi krugovi, da je u interesu svijuh, kad se postupa legalno i nepristrano. Mismo denes, rekel je minister, pobjednici, a drugi su pobjedjenici, s toga je i naša dužnost, da budemo umjereni. Radi se o pitanjima, koja more stopram budućnost rešiti, jer se sporo razvijaju. S toga i nije denes vreme, da se parlamentu predloži zakon o cirkvevoj imovini. Vlada ide za tim, ali neće da pretjera. Govor ministrov primljen je s odobravanjem.

Pregovori o grčko-turskom ratu. Londonska »Mornig Post« javlja iz Carigrada, da je dan prije onamo stigal austro-magjarski glasnik, koji je donesal vlastoručno pismo kralja Ferencz Jožefa sultanu. Obstoji li u istinu takovo ručno pismo, to nemore imati druge tendencije, nego da sklone sultana, neka u pitanju grčko-turskih pregovorah o miru kaj prvije udovolji želji Evrope.

Na ovo naduvažuje druga carigradska brzobjavka od 6. juluša, da je porta na poslednji korak poklisarah odgovorila, da još nije nikaj odučila o svom dalnjem držanju.

Vjesti, da su prekinuti pregovori o miru, nisu izpravne.

Kako je vu ostalom i politički svēt ozvolvoljen zavljacjenjem pregovorah, najbolje se razabire iz govora, koji su o tom izrečeni preključer vu englezkoj gornjoj hiži. Pkehndob je lord Connemare upozoril na zatezanje pregovora o miru, rekel je lord Salisbury, da je Connemare spomenul i zamimiv primjer iz godine 1878., kad je zasēdal berlinski kongres. Onda je predsjedal knez Bismark; da je i denes prezeš, rezultat bi bil drugi. No onda je bil položaj vnuo važniji. Silna i pobjedonosna ruska vojska stajala je pred Carigradom. Jedna rēc Bismarkova bila je dovoljna, da uputi turske delegate, što će se sbiti, ne uspie li konferencija. Krivnju za današnje zatezanje nosi jedina Tarska. Kaj se vlastih liče, one ne zavlače pregovore, — a nije mu ni poznato, da bi se nazori vlastih vu ičem razilazili. On neće tvrditi, da postoji glede svih potankosti podpun sporazum vlasti, no more reči, da bi pitanje o miru bilo rešeno vu najkraem terminu, kad bi to ovisilo jedino o vlastina. Postupak turske vlade navēk se je odlikoval odgadjanjem i zatezanjem, no sadašnje zavlačenje upravo je pretjerano. Minister neporiče mnenja Connemarova, da se s ovim zatezanjem spajaju veliki kvar, dapače da je pogibeljno, ali on se nada, da za sada nejma opravdane bojazni. Velika pitanja, o kojih se sada radi, tiču se izpravka medje, taborske (ratne) odštete i kapitulacija. On nezna, da je li vladi i glede jednog od ovih pitanja poznato, kaj Turska napokon misli. Mnenje vlasti poznato je i one su sve složne glede toga, da se rešenje nesme otežčati. — Lord Kimberley muije, da je jedino utješljivo na cēloj stvari, kaj su vlasti složne. Nadja se, da će se vlasti doskora odvažiti na to, da primjerno prisile Tursku, neka već jednom učini kraj svojoj obstrukciji. — Napokon je Salisbury izjavil, da još nije prijel depeše kandidatskih bjegunaca, e kojoj su novine pisale, no on ih duboko žali, što moraju usljed diplomatskih potežkočah, za koje nisu vlasti odgovorne, trpeti pod igom anarhije.

KAJ JE NOVOGA?

— Prosimo naše poštuwane predplatnike, naj nam vu novim pol ljetu predplatne zaostatke čim predi pošljeju i predplate ponoviju!

Dvorske vesti.

Njezino Veličanstvo kraljica, stigla je včera vu jutro poslje četiritjednoga boravka na vraćenju vu Schwalbachu vu Penzing, gde ju je na peronu dočekal Nj. Veličanstvo kralj, ter ju, kad je vlak stal, vu salonskim kolima najsrdačnije pozdravilo. Obedva Veličanstva odputila su se za tim vu kraljevski dvorac vu Lainz.

— Nadvojvodkinja Štefanija stigla je iz Stockholma vu Petrograd i odsjela vu austro-magjarskom poklisarstvu.

— Njezina c. i kr. Visost princeza Gisela Bavarska stigla je pred petim dnevom vu jutro iz Monakova vu Beč, odkud se je odputila vu Mali Tapolesány, gde joj je, kak je poznato, kei Nj. c. i kr. Visost nadvojvodkinja Augusta, srečno rodila princezu.

Radostan dogodjaj vu vladarskom domu.

Službene novine vu Beču i Budimpešti objavili su, da je nadvojvodkinja Augusta,

supruga nadvojvode Jožefa Augusta 5. juluša ob 1/2 2 vure po poldan vu Malom Tapolesányu srečno rodila nadvojvodkinju. Nadvojvodkinja Augusta kei je bavarskoga princa Leopolda i princeze Gizele, anda vnukice našeg kralja. Od 15. novembra 1893. zamužna je za nadvojvodu Jožefa Augusta. Do vezda je iz tog braka potekal samo nadvojvoda Jožef Ferencz, rodjen 28. marcijuša 1995. ljeta. — Kardinal-primas magjarski Vaszary pošel je vu M. Tapolesány, da je ondi obavil krstítke.

† Szele Ignác.

Veličastni gospodin Szele Ignác kanonik i dráva-vásárheljski plebanuš je vumrl 11-ga o. m. vu jutro ob 7 vuri. Szele Ignác se je vu Veliki Kanži narodil. 1856-oga leta je došel vu Medjimurje, gde je vu Mura-Sz.-Márton za plebanuša bil imenovan. Pred 1848-og leta bil je vu Horvatskom kapelan, a kad su se ilirci proti magjarom pobunili, došel je iz horvatskoga dimo, da vu službu stupi svoje domovine. Potlam je pri husarskim regimentu za Feldpatera bil imenovan i služil do 1856-tog leta vu Talianskoj zemlji, gde je njegov regiment ležal. Oberster njegov bil je grof Festetics Tassilo, našega pokojnoga grofa Festetics Györgya brat. On ga je vu Sv. Martin dal imenovati, gde je do 1879-oga leta kakli plebanuš služil, a potlam dráva-vásárheljsku faru zadobil i tu kakli kanonik i plebanuš vumrl. Pokojni govoril je više jezikov i kakli učeni človek i dober domorođec je bil poznat. Sprevod njegov bil je 13-ga o. m. iz cirkve vu dráva-vásárheljski cinter ob 10 vuri pred poldan. Nazočni su bili svi gornjo-medjimurski redovniki, vnuji takaj iz Dolnjog Medjimurja i iz Horvatskoga, nadalje naučitelji gornjog kraja vnuo gospoda iz Čakovca i vnuo stotina ljudstva izmed farnikov. Pred sprevodom je rekviem služil V. g. Keeskes Ferencz vicejaspist s pomoćjom V. gg. Schadh Istvána kot školskog nadzornika i miksavárskog plebanuša i Gáspárlin Mihalja prišednika sv. stola i felső-mihályfalaskog plebanuša. Pokojni živel je 76 letah. Bog mu daj vekivečni raj!

Nadvojvoda Jožef, počastni doktor.

Kako su javili iz Koložvara, uručena je svetčanin načinom 6. juluša na tamošnjem sveučilištu doktorska diploma Njegovoj c. i kr. Visosti nadvojvodi Jožefu, koji je imenovan počastnim doktorom filosofije. Rektor je u svom govoru iztaknul zasluge nadvojvode za znanost, na što se je ovaj u poduljem govoru zahvalil rektoru i filosofskomu fakultetu za podeljenu mu čast.

Ministri cara Vilima II.

Za vladanja cara Vilima II. tojest od 15. junuša 1889. anda vu 9 godina, stajala su na čelu državne vlade tri kancelara: Bismark, Caprivi, Hohenlohe; dva državna tajnika vanjskih poslov: Herbert Bismark i Marschal; jeden državni tajnik uputarnih poslova: Bötticher; tri državna tajnika financijah: Jacobi Mallzan i Posadovskij; tri državna tajnika pravosuđa: Schelling, Hanauer i Nieberding; jeden državni tajnik poštah: Stephan; četiri državni tajnika mornarice: Monts, Heusner, Hollman i Tirpitz. Sada još k tomu pridolaze: Bülov, Posadovskij i Podbielski — skupa 20 ministrov. Vu Pruskoj se je vu to vreme izmenilo 27 ministrov.

VASUTI MENETREND.

Budapest felől: érk. 1.14, ind. 1.17 (gy. v.); 5.51—6.06 (p. v.); 12.57—1 (gy. v.); 4.01—4.15 (p. v.); é. 9.56 (v. v.) Prágerhof felől: é. 4.36—4.39 (gy. v.); ind. 5.52 (v. v.); 10.50—11.00 (p. v.); 3.59 4.02 (gy. v.); 9.52—10.07 (p. v.); Z-Egerszeg felől: é. 8.42, 9.42; i. reg. 6.00, d. u. 4.28. Varaszd felől: é. 4.18, i. 4.44, 5.38—6.15, 10.55—11.44, 12.50—1.20, 3.50—4.20, 9.30—10.17 órákor.

LOTERIJA Beé, 10-ga júliusa 1897.
30 63 88 49 59

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m-máza.	1 m-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	8-00	—
Zab	Zob	5-30	—
Rozs	Hrż	6-00	—
Kukoricza ó	Kuruza stara	00-0	—
» » uj	» nova	4-50	—
Árpa	Ječmen	4-00	—
Fehér bab uj	Grah beli	5-50	—
Sárga » »	» žuti	4-00	—
Vegyes » »	» změšan	4-00	—
Lenmag	Len	7-50	—
Bükköny	Grahorka	4-50	—

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.

Nyiltter.*

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szek.

Fouliard-selymet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai sat. a legújabb mintázzalát és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet** 45 krtól 14 frt 65 kr. méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damaszott sat. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzalát sat.) a megrendelt árukat **postabér és vámmentesen, házhoz szállítva**, valamint mintákat postafordultával küldenek **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selymgárai Zürichben**. Svájcba címzett levelekre 10 kros. levelező lapokra 5 kros. bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

Eredeti párisi
GUMMI és HALHÓLYAGOT
788 tucatonként à 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, és 8 frtjával küld 1881. óta bárhova 3-26
REIF J. specialista, BÉCS, I., Brandstätte 3.
Teljes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

SZIVATTYUK
minden neme, házi, nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!
Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxidálási módszer szerint inoxidált szivattyuk rozsdá ellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve. **W. GARVENS, Wien.**

MÉRLEGEK,
egjobb javított rendszerű **tizedes százados és hídmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyú és mérleggyártása.**

1., Wallfischgasse 14. sz.
Schwarzenbergstrasse 6. sz.

Van szerencsénk ajánlani
szavatolt tisztaságu
Thomasfoszfátlisztet
A legmagasabb díjakkal kitüntetett
szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsavtartalommal és 85—100% porfinomsággal.
Felülmúlhatlan, minden talajra alkalmas trágyaszor, különösen sovány talajok javítására, kitünő hatásu az összes gumimennetek, kapás és olajnövények, lohere és luczerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.
Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya: tekintettel hatásának tartósságára, felülmúlja az összes szuperfoszfátokat.
A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk, nemaláni hiányt megtérítünk. Arajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgálunk.
a csehországi Thomasfoszfátlisztet prágai foszfátliszt eladási-irodájának vezérképviselesége a magyar korona orsz. területén
Kalmár Vilmos
Budapest, Erzsébet-körút 34.

Hirdetések.

Szagtalan és nyúlban szarvado
Valódi csakis fél és 1 kilós áru-palacszkokban
határozottan Christoph-féle lakk kérésdó.
Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK
Ez a festék teszi, hogy a szobák a mázolás alatt i használatban annak, mivel a **kell-metlen szag és a lassú, ragadós száradás**, mely az olaj-festékek és az olajlakkok sajágu, elkerülteik; kiválólt a használata megren egyszori, hogy két i maga végezheti a mázolásat. A palló nedves tárgygal feltörülthető, anélkül, hogy elvesztene fényét. Meg kell különböztetni:
színezett szobapalló-fényezés, sargasbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olaj-festék fedi be a pallót a egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alí alkalmazható régi vagy új palló. Teljesen befedi minden foltot, korábbi mázolásat is; van azután
„Isztá fényezés (színezetlen) u. pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen paracsa a olajfoltokkal már beázott egészen új pallókra való. Csak fényt ad, onnélfogva nem fedi el a fanyatrát.
Postacsomag, körülbelül 3 négyzetmtr. (két középnagyú szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 30° márká.
A közvetlen megren egyszori, minden városban, ahol rakfárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prosp-ektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A ho ásaránál los ok jól vigyázni a cégre a a gyári jogzra, mivel ott a több mint 150 éve létező gyármaty okofélt utanozzak és hamisítják, s sokkal rosszabb, a gyakran a celnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.
Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.
Zürich.
Csáktornyan:
GRANER TESTVÉREKNÉL.

Megtámadhatatlan kötvény „**DORDRECHT**” 50% nyeresemény részesedés
Életbiztosító-Társaság
Engedélyezve az 1873. évi november 10-én 21. sz. a. kelt királyi decretummal
813
A „Dordrecht” az egyedüli társaság, mely törvényesen kötelezte magát, hogy magyarországi üzletének díjtartalekait magyar értékekben helyezi el.
Kedvező feltételek.
Jutányos díjak.
Referenciák:
Magy. általános hitelbank, Pesti magy. kereskedelmi bank Budapest.

1186/III. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Poszavec István végrehajthatónak Poszavec József né szül. Novák Katalin végrehajtást szenvedő elleni 106 frt 35 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírósg területén levő dráva-szentiváni 143. III. v. 36/b. hrsz. a. egész ingatlan 132 frt és 380/a. hrsz. a. ingatlan 108 frt kikiáltási árban a végreh. törv. 156. §-a értelmében — mégis az 579/b. hrsz. a. ingatlan végrehajtást szenvedettel illető 1/3 része 163 frt és 587/b. hrsz. a. ingatlan 1/3 része 105 frt az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1897. évi július hó 23. napján délelőtti 10 órákor

a dráva-szt-iváni község bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadekképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 812

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1897. évi május hó 2-án.

578/vh. sz. 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbírósg 1897. évi 1889/p. 97. számú végzése következtében Csesznák József perlaki ügyvéd által képviselt dr. Krasovecz Ignác csáktornyai lakos javára Tököli Márton dekanoveczy lakos ellen 450 frt s jár. erejéig 1897. évi április hó 1-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján fölfoglalt és 400 frtra becsült 1 kanczaló, 1 kukoriczaka és kukoriczából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bírósg 4821/p. 1897. számú végzése folytán 450 frt

tőkekövetelés, ennek 1896. évi december hó 19. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 52 frt 75 krban bíróság már megállapított költségek erejéig beszámításával a 2713/p. 97. sz. végzéssel befolyt 30 frtnak a helyszínén, vagyis Dekánoveczen leendő eszközölésére

1897. évi július hó 26. napjának délutáni 4 1/2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzletetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 811

Kelt Perlakon, 1897. évi július hó 11-én.

Stern Frigyes,
kir. bir. végrehajtó.

Pályázati hirdetmény.

A szoboticzai róm. kath. felekezeti iskolánál egy **tanítói állomás** üresedésbe jöven, ezen állásra ezennel pályázat nyitattik.

A tanítónak évi fizetése 350 frt, szabad lakás, 2 hold szántóföld haszonélvezete és 2 öl tűzifa.

A kérvények kellőleg felszerelve **augusztus hó 8-ig** alulírotthoz beküldendők.

Szoboticzán, 1897. július 14.

Imrey Ferencz,

iskolaszéki elnök.

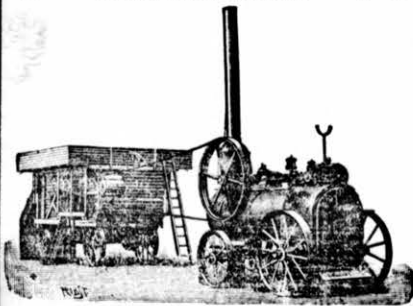
810 1—1

Drössler Károly

cs. és k. szab. gazd. gépgyár, vas és érczöntőde

Budapest, VI., Vaczi-körut 59. sz.

747 Alapított 1866-ban. 13—20

Ajánlja saját gyártmányu legkiválóbb kivitelű szabadalmazott gőzcseplőkészleteit, melyek a magyar gazdasági viszonyoknak legcélszerűbben megfelelnek és az összes gazdaságba vágó gépek.

Kizárólagos képviselősg Magyarországon részére

LANZ HENRIK mannheimi cégtől,

mely elismert legnagyobb és legjelentősebb gyár gőzmozdonyok és cseplőgépekben; utóbbiak háromszori légtisztításra berendezve.

Ezen készletek minden eddigi versenyeseplésnél az összes versengő belföldi és angol gyártmányokat legmagasabb kitüntetéssel legyőzték. Ezek tehát a világ legjobb cseplőkészletei.

Képes árjegyzékkel
börmentve, felvilágosítással készséggel szolgálunk.

Legbiztosabb szer

az általános elismert és jó hatásának bizonyult

„BARÁT ITAL“

ezimű növényeszer gyomor-likőr készítményem **székrekedés, étvágytalanság** és az ebből eredő bajok ellen. — Egy üveg ára 40 és 80 krajczár használati könyvvel együtt, mely számos köszönő levelet tartalmaz.

Kapható Csáktornyán: **Gráner Testvérek, Heinrich Miksa, Tódor Róza, Fink Testvérek, Deutsch Salamon fűszerüzleteiben,** valamint nálam **Hódmező-Vásárhely, Árpád-utca 12. szám. ZENKE ZOLTÁN.**

Városi és községi kereskedők nagyobb engedmény mellett elarusítás végett kerestetnek.

A nagyméltóságú m. kir. és osztr. csász. és kir. kereskedelmi miniszter urak által 786 kihirdetve és törvényesen védve. 5—10